Księga Estery

Глава 1

1. В другому році царювання Артаксеркса великого в першому (дні) ніси сон побачив Мардохей син Яїра, син Семея, син Кісея, з племени Веніямина, **2**. чоловік юдей, що мешкав в місті Суси, великий чоловік, що служив в царському дворі. **3**. А був він з полону, який захопив в полон Навуходоносор цар Вавилону з Єрусалиму з юдейським царем Єхонієм. **4**. І це його сон. І ось голоси і гук, громи і трус, замішання на землі. **5**. І ось прийшли два великі дракони оба готові боротися, і їхній голос був великий. **6**. І від їхнього голосу кожний нарід приготовився до бою, щоб воювати проти праведного народу. **7**. І ось день темряви і чорноти, біль і пригнічення, озлоблення і велике замішання на землі. **8**. І ввесь праведний нарід був затривожений, боячись для себе зла, і приготовилися згинути і закричали до Бога. **9**. А від їхнього крику постала наче з малого джерела велика ріка, багато води. **10**. Світло і сонце зійшло, і пригноблені піднеслися і пожерли славних. **11**. І вставши Мардохей, той, що побачив цей сон, і те, що Бог забажав зробити, поклав його до серця і всяким словом бажав його зрозуміти аж до ночі. **12**. І спочив Мардохей в дворі з Ґаватом і Тарром двома евнухами царя, що стерегли двір. **13**. І він почув їхні думки і дослідив їхні роздуми і довідався, що приготовляються накласти руки на царя Артаксеркса, і він обявив про них цареві. **14**. І цар випитав обох евнухів, і як призналися, вони були повішені. **15**. І цар записав ці слова на згадку, і Мардохей написав про цю справу. **16**. І цар приказав Мардохеєві служити в дворі і дав йому за це дари. **17**. Й Аман, син Амадата Вуґея, був славний перед царем. І шукав вчинити зло Мардохеєві і його народові задля двох евнухів царя. **18**. І сталося після цих слів в днях Артаксеркса, цей Артаксеркс володів від Індії сто двадцять сімома країнами, **19**. в цих днях, коли був посаджений на престолі цар Артаксеркс в місті Суси, **20**. в третому році свого царювання зробив прийняття друзям та іншим народам і славним з персів і мидів і володарям над сатрапами. **21**. І тоді після того, як він їм показав багацтво свого царства і славу радості свого багацтва впродовж сто вісімдесяти днів, **22**. коли ж сповнилися дні шлюбу, цар зробив прийняття народам, що знайшлися в місті, впродовж шість днів в дворі царського дому, **23**. прикрашеному виссоном і льняними (полотнами) гобеленами на виссонових і багряних шнурках, на золотих і сріблих кубах на мармурових і камяних стовпах. (Були) золоті і сріблі лежаки на камяній долівці з смараґдового і пінійського каменя і мармурового каменя і проглядні покривала різнородно прикрашені квітами, довкруги розкладені рожі. **24**. (Були) золоті і сріблі і антракінові чаші, мала чаша вартості тридцять тисяч талантів, багато солодкого вина, яке сам цар пив. **25**. А це прийняття не було поставлене за законом, так же забажав цар і заповів економам виконати його бажання і людей. **26**. І Астіна цариця зробила прийняття жінкам в царських (приміщеннях) де (був) цар Артаксеркс. **27**. А в сьомому дні, веселим ставши, цар сказав Аманові і Вазанові і Таррі і Воразові і Затолтові і

Аватазові і Тараві сімом евнухам прислужникам царя Артаксеркса, **28**. ввести до нього царицю, щоб її поставити царицею і покласти їй вінець і показати її всім володарям, і народам її красу, бо була красивою. **29**. І не послухалася його Астіна цариця, щоб прийти з евнухами. І цар засмутився і розлютився **30**. і сказав своїм друзям: Так сказала Астіна, отже зробіть над цим закон і суд. **31**. І прийшов до нього Аркесей і Сарсатей і Малисеар володарі персів і мидів, що (були) близько царя, що першими сиділи з царем, **32**. і сповістили йому за законами, що треба зробити з царицею Астіною, бо вона не виконала те, що було приказане царем через евнухів. **33**. І сказав Мухей до царя і володарів: Не одного царя прогнівила цариця Астіна, але і всіх володарів і вождів царя, **34**. бо і їм сказано слова цариці і як вона відповіла цареві. Як, отже, вона відмовила цареві Артаксерксові, **35**. так сьогодні інші жінки тиранів володарів персів і мидів, почувши це, що нею було сказане цареві, відважаться подібно не пошанувати своїх мужів. **36**. Отже, якщо цар вважає, хай буде виданий царський приказ, і хай напишеться за законами мидів і персів і хай не буде іншого потрібно, ані хай цариця більше не ввійде до нього, і хай цар дасть її царство жінці кращій від неї. **37**. І хай слухаються царського закону, який лиш він видасть в своїм царстві, і так хай всі жінки віддадуть пошану своїм мужам від багатого аж до бідного. **38**. І слово сподобалося цареві і володарям, і цар зробив так як сказав Мухей. **39**. І він послав по всьому царстві по країнах за їхнім словом, щоб в них був страх в їхніх домах.

Глава 2

1. І після цих слів спинився гнів царя і він більше не памятав Астіни, памятаючи те, що сказав, і як її судив. **2**. І царські слуги сказали: Хай пошукається цареві дівчина незіспсута, гарна на вид. **3**. І хай поставить цар місцевих володарів в усіх країнах його царства, і хай будуть (доставлені) вибрані дівчата, діви гарні на вид до міста Суси, до жіночого дому, і хай будуть дані евнухові царя, сторожеві жінок, і хай їм дасться на очищення й інші потреби. **4**. І жінка, яка лиш вгодить цареві, царюватиме замість Астіни. І цареві сподобалося діло, і він так зробив. **5**. І був чоловік юдей в місті Суси, й імя йому Мардохей, син Яїра, сина Семея, сина Кісея, з племени Веніямина, **6**. який був полонений з Єрусалиму, якого в полон взяв Навуходоносор цар Вавилону. **7**. І була в нього дитина на вихованню, дочка Амінадава брата його батька, й імя їй Естера. Коли ж переставилися її батьки, він виховував її собі за жінку. І дівчина була гарна на вигляд. **8**. І коли почули приказ царя, зібралося багато дівчат до міста Суси під рукою Ґая, і приведено Естеру до Ґая, сторожа жінок. **9**. І вгодила йому дівчина і вона знайшла ласку перед ним, і він поспішився їй дати на очищення, і часть, і сім дівчат призначених їй з царського (двору) і поводився з нею добре і з її служницями в жіночому будинку. **10**. Й Естера не виявила свій рід, ані батьків, бо Мардохей заповів її не сповістити. **11**. А кожного дня Мардохей ходив напроти жіночого дому вивідуючи, що стається з Естерою. **12**. А коли сповнилося дванадцять місяців, це був час дівчині, щоб ввійти

до царя. Бо так сповнялися дні очищення: Шість місяців намазуватися олією з миру і шість місяців ароматами й жіночими очищеннями, **13**. і тоді вона входить до царя. І кого лиш назначить, (йому) передасть її, щоб піти до нього з жіночого дому до царського. **14**. Ввечорі входить, і вранці відходить вдруге до жіночого дому, де Ґай евнух царя є сторожом жінок, і більше не входить до царя, якщо не покличуть її по імені. **15**. А коли сповнився час ввійти до царя Естері, дочці Амінадава, брата батька Мардохея, вона не опустила нічого з того, що заповів евнух сторож жінок. Бо Естера знаходила ласку в усіх, що її бачили. **16**. Й Естера ввійшла до царя Артаксеркса в десятому місяці, який є адар, в сьомому році його царства. **17**. І цар полюбив Естеру і вона знайшла ласку понад всіх дівчат, і він поклав на неї жіночий вінець. **18**. І цар зробив прийняття всім своїм друзям і сильним на сім днів і підняв весілля Естери і зробив відпущення тим, що під його царською владою. **19**. Мардохей же служив в дворі. **20**. А Естера не обявила своєї родини, бо так заповів їй Мардохей, щоб боялася Бога і виконувала його приписи, так як була з ним. І Естера не змінила свого поступування. **21**. І засмутилися оба евнухи царя, начальники сторожі, томущо повищено Мардохея, і вони шукали вбити царя Артаксеркса. **22**. І явним стало слово Мардохеєві і він вказав Естері, і вона обявила цареві про зраду. **23**. А цар допитав обох евнухів і їх повісив. І цар приказав записати в літописі в царській бібліотеці про добру поведінку Мардохея на похвалу.

Глава 3

1. А після цього цар Артаксеркс прославив Амана, сина Амадата Вуґея, й підняв його, і першими поставив (його) сидження між всіма друзями своїми. **2**. І всі, що в дворі, покланялися йому, бо так приказав цар чинити. А Мардохей йому не покланявся. **3**. І сказали ті, що в царському дворі, Мардохеєві: Мардохеє, чому ти не слухаєшся того, що сказане царем. **4**. Вони йому говорили кожного дня, і він їх не слухався. І обявили Аманові, що Мардохей протиставиться словам царя і Мардохей обявив їм, що є юдеєм. **5**. І Аман довідавшись, що Мардохей йому не кланяється, дуже розлютився **6**. і захотів вигубити всіх юдеїв з царства Артаксеркса **7**. і зробив рішення в дванадцятому році царства Артаксеркса і вкинув жереби з дня на день і місяць на місяць, щоб вигубити в одному дні рід Мардохея, і впав жереб на чотирнадцятий (день) місяця, який є Адар. **8**. І він промовив до царя Артаксеркса, кажучи: Є нарід розсипаний між народами по всьому твому царстві, а їхні закони відрізняються від (законів) всіх народів, а вони не слухаються законів царя, і не годиться цареві їм попустити. **9**. Якщо вважає цар (за відповідне), хай рішить їх вигубити, і я запишу до скарбниці царя тисячу талантів срібла. **10**. І цар, знявши перстень, дав в руку Амана, щоб запечатати згідно з написаним проти юдеїв. **11**. І сказав цар Аманові: А срібло держи, з народом же роби, як хочеш. **12**. І покликано писарів царя в тринадцятому (дні) першого місяця і написали, так як приказав Аман, воєводам і володарям до всіх країн від Індії аж до Етіопії, сто двадцять сімом країнам, і володарям народів в їхніх мовах в імя царя Артаксеркса. **13**. І післано

через листоношів по царстві Артаксеркса, щоб вигубити юдейський рід в одному дні в дванадцятому місяці, який є адар, і розграбити їхній маєток. А зміст листа такий: Так пише великий цар Артаксеркс володарям сто двадцять сімох країн і наставленим місцевим володарям тим, що від Індії аж до Етіопії: **14**. Володіючи над багатьма народами і пануючи над всією вселенною я забажав, не піднесений певністю влади, а постійно проваджений великою поміркованістю і лагідністю, поставити постійно безклопітне життя тим, що підвладні, і наше царство прохідним аж до найдальших частей, стараючись обновити і всіма людьми бажаний мир. **15**. А коли я вивідував в радників як це привести до завершення, мудрістю вищий від нас і незмінно в добрім помислі і оснащений твердою вірою і другий після царя старшинством наставлений Аман **16**. показав нам, що в усіх племенах, що у всесвіті, вимішаний є якийсь ворожий нарід, що противиться законам кожного народу, і що постійно відкидає прикази царів, щоб не встоялося наше без закиду проваджене співвладдя. **17**. Отже прийнявши, що одинокий цей нарід є в постійному супротивлянні кожній людині, приводить на заміну чужі закони, і злобно завершує найгірше зло проти наших діл, щоб і царство не мало спокою, **18**. отже, ми приказали тих, що вказані вам в письмах Аманом, що настановлений над ділами і є нашим другим батьком, всіх з жінками і дітьми вповні вигубити ворожими мечами без будь якого милосердя і пощади в чотирнадцятому (дні) дванадцятого місяця адара поточного року, **19**. щоб давні і теперішні вороги в одному дні насильно пішовши до аду, а на дальший час справи проходли вповні спокійно і без клопоту нам. **20**. Відписи ж листів хай будуть виставлені в країнах, і хай вийде приказ всім народам бути готовими на цей день. **21**. Приспішували ж діло і в Сусах. А цар і Аман впивалися, місто ж було в тривозі.

Глава 4

1. Мардохей же впізнавши доконане роздер свою одіж і зодягнувся в мішок і посипав попіл і, вийшовши на улиці міста, закричав великим голосом: Вигублюється нарід, що не зробив нічого злого. **2**. І прийшов аж до царської брами і став. Бо не годилося йому ввійти до двору маючи мішок і попіл. **3**. І в усій країні, де виставлялося письмо, (був) крик і плач і велике ридання для юдеїв, мішок (зодягали) і посипали собі попіл. **4**. І ввійшли служниці цариці і евнухи і сповістили їй, і вона жахнулася, почувши те, що сталося, і післала зодягнути Мардохея і забрати його мішок, а він не погодився. **5**. Естера ж покликала Ахратея свого евнуха, що їй служив, і післала, щоб докладно вивідав (справу) для неї в Мардохея. **6**. **7**. Мардохей же відкрив їй те, що сталося, і обіцянку, яку Аман обіцяв цареві, (дати) до скарбниці десять тисяч талантів, щоб вигубити юдеїв. **8**. І він дав йому відпис того, що поставлене в Сусах про їхнє знищення, щоб показати Естері, і сказав йому заповісти їй, щоб вийшовши просила царя і благала його про нарід, памятаючи дні свого упокорення, як була годована моєю рукою, томущо Аман, що є другий по цареві, висказався проти

нас на смерть. Заклич до Господа і поговори з царем про нас і спаси нас від смерті. **9**. Прийшовши ж, Ахратей сказав їй всі ці слова. **10**. А Естера сказала до Ахратея: Піди до Мардохея і скажи що: **11**. Всі народи царства знають, що кожний чоловік чи жінка, що ввійде непокликаним до царя до внутрішнього двору, немає йому спасіння. Лише кому цар простягне золоту палицю цей спасеться. І я не покликана ввійти до царя цих тридцять днів. **12**. І Ахратей сповістив Мардохаєві всі слова Естери. **13**. І Мардохей сказав до Ахратея: Піди і скажи їй: Не говори собі Естеро, що ти одинока в царстві з усіх юдеїв спасешся. **14**. Бо якщо не послухаєшся в цьому часі, юдеям буде поміч і покров з іншого місця, ти ж і дім твого батька будете знищені. І хто знає чи не на цей час ти стала царицею. **15**. І Естера післала того, що до неї прийшов до Мардохея, кажучи: **16**. Іди збери юдеїв, що в Сусах, і постіть за мене, і не їжте, ані не пийте три дні день і ніч, і я ж і мої служниці поститимемо і тоді ввійдемо до царя поза законом, хоча і якби мені згинути. **17**. І пішовши, Мардохей зробив те, що йому Естера заповіла. І він помолився до Господа, згадуючи всі господні діла, і сказав: **18**. томущо ми прославили їхніх богів. Ти праведний, Господи. **19**. І тепер не досить їм було гіркоти нашого рабства, але вони поклали свої руки на руки своїх ідолів, **20**. щоб вигубити рішення твоїх уст і вигубити твоє насліддя і загатити уста тих, що Тебе хвалять, і згасити славу твого дому і твій жертівник, **21**. і відкрити уста народів на славу глупостей і на віки подивугідним зробити тілесного царя. **22**. Не видай Господи, твій скипетр тим, що не є, і хай не насміхаються з нашого упадку, але поверни їхню раду проти них, а зроби притчею того, що почав проти нас (діло). **23**. Згадай, Господи, дай Себе знати в часі нашого смутку і зроби мене мужною, Царю богів, і Держителю всієї влади. **24**. Поклади в мої уста розумне слово перед левом, і поверни його серце на зненавидження того, що воює проти нас, на руїну йому і його однодумцям. **25**. А нас спаси твоєю рукою і поможи мені одинокій і тій, що не має хіба лиш Тебе, Господи. **26**. Ти маєш все знання і знаєш, що я зненавиділа славу беззаконних і зогиділа ложем необрізаних і кожного чужинця. **27**. Ти знаєш моє горе, що гиджу знаком моєї гордости, який є на моїй голові в днях моєї появи. Гиджу ним як шматою місячних і не ношу його в днях мого мовчання. **28**. І твоя раба не їла з столу Амана і я не прославила бенкет царя, ані я не пила вина жертв. **29**. І твоя рабиня не зраділа від дня моєї переміни аж до тепер хіба Тобою, Господи Боже Авраама. **30**. Боже, що можеш усе, вислухай голос безнадійних і спаси нас з руки тих, що зло чинять, і спаси мене від мого страху. **31**. І сталося як в третому дні перестала молитися, зняла одіж рабства і зодягнулася своєю славою **32**. і ставши красивою, прикликавши всевидючого Бога і Спасителя взяла двох служниць, **33**. а й схилившись на одну, як тендітна, **34**. друга ж ішла за нею несучи її одіж, **35**. і вона цвила вершком своєї краси, і її лице веселе як дуже любої, а її серце стогнало від страху. **36**. І пройшовши всі двері, вона стала перед царем, і він сидів на престолі свого царства і був зодягнений в усю одіж своєї слави, ввесь в золоті і дорогоцінному камінні, і був дуже страшний. **37**. І піднявши своє лице, що горіло славою, поглянув з вершка гніву, і цариця впала і її колір змінився з послаблення і вона

схилилася на голову служниці, що йшла впереді. **38**. І Бог змінив дух царя на лагідність, і перейнявшись, він зійшов з свого престолу і взяв її в свої обійми, доки не відійшла, і потішав її мирними словами **39**. і сказав до неї: Що є Естеро, я твій брат, будь смілива, **40**. не помреш, бо наш приказ є загальний. **41**. Прийди. **42**. І взявши золоту палицю поклав на її шию і поцілував її і сказав: Заговори до мене. **43**. І вона йому сказала: Я побачила тебе, пане, як божого ангела, і моє серце жахнулося від страху твоєї слави. **44**. Бо ти, пане, подивугідний і твоє лице повне ласк. **45**. А як вона говорила, впала від свого ослаблення, і цар злякався, і вся його служба її потішала.

Глава 5

1. І сказав цар: Що бажаєш, Естеро, і яке в тебе прохання? І буде тобі аж до половини мого царства. **2**. А Естера сказала: Сьогодні в мене святковий день. Отже, якщо цар вважає за відповідне, хай прийде і він сам і Аман на прийняття, яке я сьогодні зроблю. **3**. І сказав цар: Поспішіть Амана, щоб ми виконали слово Естери. І оба прибувають на прийняття про яке сказала Естера. **4**. А під час бенкету цар сказав до Естери: Що є, Естеро царице, і буде тобі те, що просиш. **5**. І вона сказала: Моє прохання і моє бажання, **6**. якщо я знайшла ласку перед царем, хай прийде цар і Аман завтра на бенкет, який зроблю для них, і завтра зроблю так само. **7**. Й Аман вийшов від царя дуже радісний, веселячись. А як Аман побачив Мардохея юдея в дворі, він дуже розлютився. **8**. І ввійшовши до своїх, він покликав приятелів і Зосару свою жінку **9**. і показав їм своє багацтво і славу, яку цар на нього поклав, і як він зробив його першим і дав провадити царством. **10**. І сказав Аман: Цариця на бенкет з царем не покликала нікого, але лиш мене, і на завтра мене кличе. **11**. І це мені не миле, коли в дворі бачу Мардохея юдея. **12**. І сказала до нього Зосара його жінка і друзі: Хай зрубають тобі дерево на пятдесять ліктів, а завтра скажи цареві і хай на дереві буде повішений Мардохей. Ти ж ввійди з царем на бенкет і веселися. І слово було до вподоби Аманові, і приготовлено дерево.

Глава 6

1. А Господь відставив сон від царя тієї ночі, і він сказав свому читцеві внести літописні писання днів, щоб йому читати. **2**. А знайшов писання, що писало про Мардохея, як той сповістив цареві про двох царських евнухів, коли вони стерегли і шукали накласти руки на Артаксеркса, **3**. цар сказав: Яку славу чи ласку ми вчинили Мардохеєві? І слуги царя сказали: Ти для нього не зробив нічого. **4**. Коли ж цар досліджував доброту Мардохея, ось Аман в дворі. Сказав же цар: Хто в дворі? Аман же ввійшов, щоб сказати цареві, щоб повісити Мардохея на дереві, яке він приготовив. **5**. І сказали слуги царя: Ось Аман став в дворі. І сказав цар: Покличте його. **6**. Сказав же цар Аманові: Що вчиню я чоловікові, якого я бажаю прославити? А в собі Аман сказав: Кого бажає цар прославити як не мене? **7**. Сказав же він до царя: Відносно чоловіка, якого цар бажає прославити, **8**. хай раби царя принесуть одіж з виссону, якою цар зодягається, і коня, на якого цар

сідає, **9**. і хай дадуть одному з славних друзів царя і хай він зодягне чоловіка, якого цар любить, і хай посадять його на коня і хай проповість по вулицях міста, кажучи: Так буде з кожним чоловіком, якого цар прославляє. **10**. А цар сказав Аманові: Вчини так, як ти сказав, Мардохеєві юдеєві, що служить в дворі, і хай не випаде (нічого) з твого слова, що ти сказав. **11**. Аман же взяв одіж і коня і зодягнув Мардохея і посадив його на коня і пройшов по вулицях міста і проголосив, кажучи: Так буде з кожним чоловіком, якого цар бажає прославити. **12**. Повернувся ж Мардохей до двору, а Аман повернувся до своїх, сумуючи понад голову. **13**. Й Аман розповів те, що йому трапилося, Зосарі своїй жінці і друзям, і сказали йому друзі і жінка: Якщо Мардохей з роду юдеїв, ти почав впокорятися перед ним, падаючи, впадеш. Не зможеш оборонитися від нього бо з ним живий Бог. **14**. Ще як вони говорили приходять евнухи, що приспішували Амана на бенкет, який приготовила Естера.

Глава 7

1. Ввійшов же цар та Аман бенкетувати з царицею. **2**. А цар сказав до Естери в другому дні під час бенкету: Що є царице Естеро, і яке твоє прохання, і яке твоє бажання, і буде тобі аж до половини мого царства. **3**. І вона, відповівши, сказала: Якщо я знайшла ласку перед царем, хай дана буде душа на моє прохання і мій нарід на моє бажання. **4**. Бо продані я і мій нарід на знищення і розграбування і рабство, ми і наші діти на рабів і рабинь, і я незгідна. Бо диявол не гідний царського двору. **5**. А цар сказав: Хто цей, що відважився зробити це діло? **6**. А Естера сказала: Чоловік ворог цей поганий Аман. Аман же жахнувся перед царем і царицею. **7**. Цар встав з бенкету, (пішов) до городу, а Аман благав царицю, бо побачив що він є в біді. **8**. Цар повернувся з городу, а Аман припав до ліжка благаючи царицю. Сказав же цар: Чи і жінку силує в моїм домі? Аман, почувши, змінив лице. **9**. Сказав же Вуґатан один з евнухів до царя: Ось і дерево Аман приготовив для Мардохея, що говорив про царя, і в Амана стоїть дерево на пятдесять ліктів. Сказав же цар: Хай буде на ньому повішений. **10**. І повішено Амана на дереві, яке він приготовив для Мардохея. І тоді цар спинився від гніву.

Глава 8

1. І в тому дні цар Артаксеркс подарував Естері те, що належало до Амана диявола, і цар закликав Мардохея, бо Естера відкрила, що він її кревний. **2**. А цар взяв перстень, який відібрав в Амана, і дав його Мардохеєві, й Естера поставила Мардохея на всім, що було Амана. **3**. І додавши, сказала до царя і припала до його ніг і благала відсунути зло Амана і те, що він зробив Юдеям. **4**. А цар простягнув Естері золоту палицю, Естера ж встала, щоб стати перед царем. **5**. І сказала Естера: Якщо ти вважаєш за відповідне і я знайшла ласку, хай пішлеться, щоб завернути письма післані Аманом, в яких написано вигубити юдеїв, які є в твоїм царстві. **6**. Бо як я зможу дивитися на скривдження мого народу і як я зможу спастися в погибелі мого роду? **7**. І цар сказав Естері: Якщо

я дав ввесь маєток Амана і я тобі подарував і я його повісив на дереві, томущо він підняв руки на юдеїв, що ще шукаєш? **8**. Напишіть і ви від мого імени, як ви вважаєте, і запечатайте моїм перстенем. На те, що пишеться за царським приказом і підпечатане моїм перстенем, не можна щось проти них сказати. **9**. А першого місяця, який є ніса, в двадцять третому (дні), в тому році, скликано писарів і написано для юдеїв те, що приказано економам і володарям сатрапів від Індії аж до Етіопії, сто двадцять сімом сатрапам за країною і країною за їхньою мовою. **10**. Написано ж від царя і запечатано його перстнем, і післали писання через листоношів, **11**. де той приказав їм послуговуватися своїми законами в кожному місті, помагати собі і робити як бажають з їхніми противниками і їхніми ворогами, **12**. в одному дні в усьому царстві Артаксеркса, в тринадцятому (дні) дванадцятого місяця, який є адар. **13**. Це є відпис листа, це те, що приписано: Великий цар Артаксеркс тим, що від Індії аж до Етіопії володарям сто двадцять сімох країн сатрапів і тим, що думають про нашу радість. **14**. Численні, що часто були вшановані повною добротою добродіїв дуже зраділи **15**. і не лише шукають зло вчинити нашим підданим, а не можучи зносити достаток, намагаються підставити й своїх добродіїв. **16**. І не лише усувають вдячність з посеред людей, але й вивищувані хвальками необізнаних з добром, вважають, що втечуть від справедливости Бога, що постійно все бачить, що ненавидить зло. **17**. Часто ж і багато з тих, що поставлені під владою, яким довірено провадити справами друзів, заохота зробивши співвинними в невинній крові, обложила невилічимими клопотами, **18**. обманою роблення зла, обманувши поганим помислом, чисту вирозумілість володарів. **19**. Це ж можна побачити не з старих розповідей, які нам передали, як з того, що можна відшукати при наших ногах неправедно виконаного окаянними, що негідно володіють, **20**. і треба нам подбати на будуче про спокій царства з миром для всіх людей, **21**. послуговуючись змінами, і постійно розсуджуючи розважливим рішенням те, що перед нас приходить. **22**. Бо оскільки Аман, син Амадата, Македон, що справді чужий від перської крови, що й дуже віддалився від нашої доброти, від нас відчужившись, **23**. скористався в цьому з того чоловіколюбя, яке маємо до всякого народу так, щоб прозватися нашим батьком і бути найбільш шанованим з усіх, (будучи) другим лицем після царського трону, **24**. не зносячи ж гордости намагався позбавити нас володіння і духа, **25**. і нашого спасителя і постійного добродія Мардохея і чистої цариці Естери разом з усім їхнім народом, випросивши на вигублення хитрими і різнородними вигадками. **26**. Бо він задумав цим способом, взявши нас обезброєними, владу персів передати до Македонії. **27**. Ми ж знаходимо, що не є злочинцями юдеї, які тричі грішним передані на знищення, а що вони живуть за праведними законами, **28**. будучи синами найвищого, найбільшого, живого Бога, який провадить нам і нашим пращурам царство в гарному порядку. **29**. Отже, добре зробите коли не послужитеся письмами посланими Аманом, сином Амадата, **30**. бо він, що вчинив це, повішений з усім домом при брамі Сусів, томущо Бог, що все держить, швидко віддав йому заслужений суд. **31**. А поставивши відпис цього листа на кожному місці відкрито, щоб

юдеї послужилися власними законами, **32**. і щоб їх скріпити, щоб вони в тринадцятому (дні) дванадцятого місяця адара, в тому ж дні, відбили тих, які повстали проти них в часі скорботи. **33**. Бо Бог, що всім володіє, замість вигублення вибраного народу зробив їм цю радість. **34**. І ви, отже, між вашими визначними празниками з усякою радістю проводіть вказаний день, **35**. щоб і тепер і після цього було спасіння для нас і тих, що добре розположені до персів, а для тих, що задумали проти нас зараду, память знищення. **36**. Кожне ж місто чи країна разом, яка за цим не вчинить, списом і огнем хай будуть знищені в гніві. Не лише хай стануть непрохідні для людей, але і ворожими на ввесь час для звірів і птахів. **37**. А переписи хай явно будуть виставлені в усім царстві, щоб вони стали явними всім юдеям на цей день, щоб вони воювали з ворогами. **38**. Отже коні вийшли з поспіхом щоб виповнити сказане царем. Виставлено ж приказ і в Сусах. **39**. А Мардохей вийшов зодягнений в царську одіж і маючи золотий вінець і діядему з порфірового виссону. А ті, що в Сузах, бачачи зраділи. **40**. Юдеям було світло і радість. **41**. В місті і країні, де лиш виставлено приказ, де лиш виставлено повідомлення, радість і веселість юдеям, пирування і радість, і численні з народів обрізувалися і ставали юдеями через страх перед юдеями.

Глава 9

1. Бо в дванадцятому місяці, який є адар, в тринадцятому (дні) місяця, прийшли письма написані царем. **2**. В тому дні згинули вороги юдеїв, бо ніхто не повстав, боячись їх. **3**. Бо володарі сатрапів і тирании і царські писарі шанували юдеїв, бо страх Мардохея лежав на них. **4**. Бо поставлено припис царя, щоб він був славним в усім царстві. **5**. І в місті Сузи юдеї забили пятьсот чоловік: **6**. **7**. Фарсаннестена, і Делфона, і Фазґа, **8**. і Фардата, і Верея, і Сарваха, **9**. і Мармасіма, і Аруфея, і Арсея, і Завутея, **10**. десятьох синів Амана, сина Амадата Вуґея, ворога юдеїв, і ограбили. **11**. В тому дні передано цареві число тих, що згинули в Сусах. **12**. Сказав же цар до Естери: Юдеї вигубили в місті Суси пятьсот чоловік. А в околиці, як думаєш, скористалися? Що, отже, ще просиш і буде тобі. **13**. І сказала Естера цареві: Хай дасться юдеям так скористатися завтра, щоб повісити десятьох синів Амана. **14**. І він приказав, щоб так сталося і виніс юдеям міста, щоб повісили тіла синів Амана. **15**. І юдеї зібралися в Сусах в чотирнадцятому (дні) адара і забили триста чоловік і не розграбили нічого. **16**. Осталі ж юдеї, що в царстві, зібралися і собі помагали і спинилися від війни. Бо вигубили з них десять тисяч пятьсот в тринадцятім (дні) адара і нічого не розграбили. **17**. І спочили чотирнадцятого (дня) того місяця і держали його як день спочинку з радістю і веселістю. **18**. А Юдеї, що в Сусах, зібралися в місті і в чотирнадцятім (дні) і не спочили. Провели ж і пятнадцятий (день) з радістю і веселістю. **19**. Отже, через це юдеї, що розсіяні поза, по всій країні, проводять з радістю чотирнадцятий (день) адара, як святковий день, посилаючи часті кожний ближньому, а ті, що живуть в митрополіях проводять радісно, святково і пятнадцятий день адара, посилаючи часті ближнім. **20**. А Мардохей записав ці слова в книгу і післав юдеям, які були

в царстві Артаксеркса, близьким і далеким, **21**. щоб зробити дні ці святковими, і проводити чотирнадцятий і пятнадцятий (день) адара, **22**. бо в цих днях юдеї спочили від своїх ворогів; і місяць, що був адар, в якому обернено їм, від плачу на радість, і від пригнічення на святковий день, цілий проводити як святкові дні шлюбів і радості посилаючи часті друзям і бідним. **23**. І сприйняли юдеї, так як записав їм Мардохей, **24**. як Аман, син Амадата, македонець, воював проти них, як дав рішення і жереб, щоб їх вигубити, **25**. і як ввійшов до царя, кажучи, щоб повісити Мардохея. А те, що він зробив, щоб навести зло на юдеїв, прийшло на нього, і повішений був він і його діти. **26**. Через це прозвано ці дні Фрури, через жереби, бо їхньою мовою вони звуться Фрури, через слова цього послання і те, що тому вони потерпіли, і те, що їм сталося. **27**. І він поставив і юдеї прийняли для себе і для свого насіння і для тих, що додалися до них, й інакше не повелися б. А ці дні - це память, якої придержуються з роду в рід і в місті і в батьківщині і в країні. **28**. А ці дні Фрурів будуть проводитися на завжди, і память їх не згине в родах. **29**. І написала цариця Естера, дочка Амінадава, і Мардохей юдей те, що зробили, і потвердження листа Фрурів. **30**. **31**. І Мардохей і цариця Естера постановили собі для себе (піст) і тоді те, що постановили і їхню раду проти їхнього здоровля. **32**. І Естера словом постановила на віки, і записала на памятку.

Глава 10

1. Наклав же цар (податок) на царство на море і сушу. **2**. І ось в книзі царів персів і мидів описано на памятку його силу і мужність, багацтво і славу його царства. **3**. А Мардохей був другий по царі Артаксерксі і він був великий і славний в царстві і люблений юдеями. Про його подвиг розповідалося всьому народові. І Мардохей сказав: Це сталося від Бога. **4**. А два дракони є я і Аман. **5**. А народи - ті, що зібралися вигубити імя юдеїв. **6**. А мій нарід, це Ізраїль, ті, що закликали до Бога, і спаслися. І Господь спас свій нарід, і Господь спас нас від усього цього зла. І Бог зробив великі знаки і чуда, які не були в народах. **7**. Через це Він зробив два жереби, один божому народові і один всім народам. **8**. І ці два жереби прийшли на годину і час і на день суду перед Бога і всім народам. **9**. І Бог згадав свій нарід і вчинив справедливість свому насліддю. **10**. І ці дні в місяці адарі, в чотирнадцятім і пятнадцятім (дні) цього місяця, будуть їм на зібрання і радість і веселість перед Богом на віки в роди в його народі Ізраїля. **11**. В четвертому році царювання Птоломея і Клеопатри приніс Дозитей, який сказав, що він є священиком і левітом, і його син Птоломей вище поданий лист Фрурів, про який сказали, що він існує, і який пояснив Лусімах син Птоломея, що в Єрусалимі.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса